

Moazzam Begg: Εγώ βρέθηκα στο Γκουαντάναμο. Ο Donald Trump μπορεί να μάθει από εμένα ότι τα βασανιστήρια δεν αποδίδουν.

του Moazzam Begg (μετάφραση- εισαγωγή: barikat)

Ο Moazzam Begg είναι ένας αγγλόφωνος Πακιστανός ο οποίος το 2002 απήχθη από το το σπίτι του στο Πακιστάν και μεταφέρθηκε από αξιωματικούς του αμερικάνικου στρατού στις αμερικάνικες φύλακες του Bagram και έπειτα στη κόλαση του Γκουαντάναμο. Η αιτιολογία για τη σύλληψη και το βασανισμό του ήταν ότι, ο Moazzam Begg ήταν μέλος της Αλ-Κάιντα. Οι κατηγορίες ήταν εντελώς αβάσιμες και όπως ο ίδιος αναφέρει, ζητούσαν τόσο στον ίδιο όσο και σε άλλους κρατούμενους να υπογράψουν ψευδείς καταθέσεις υπό την απειλή των βασανιστηρίων. Μετά την απελευθέρωσή του, ο Moazzam Begg έθεσε ως στόχο της ζωής του να αγωνιστεί ώστε να εξαλειφθούν οι βασανισμοί και να κλείσουν τα κολαστήρια, όπως αυτό του Γκουαντάναμο.

Ο νέος πρόεδρος των ΗΠΑ στις πρώτες του δηλώσεις υποσχέθηκε αίμα -στα πλαίσια του ρατσιστικού παραληρήματός του- λέγοντας πως έχει στόχο να "γεμίσει" το Γκουαντάναμο ενώ υποστήριξε τα βασανιστήρια χαρακτηρίζοντάς τα αποτελεσματική πρακτική. Είναι σαφές πως ο νέος εχθρός είναι μπροστά μας και η μόνη διέξοδος είναι η αντίσταση στις μισαλλόδοξες πρακτικές του.

barikat

Ο Donald Trump, δήλωσε αυτή την εβδομάδα ότι «τα βασανιστήρια αποδίδουν», πράγμα που οδήγησε σε μια συζήτηση σχετικά με την αποτελεσματικότητά τους. Έχω πράγματι βιώσει τα βασανιστήρια για τα οποία μιλάει. Τον Φεβρουάριο του 2003, στο Camp Echo στην στρατιωτική φυλακή των ΗΠΑ στο Γκουαντάναμο, υπέγραψα ομολογία δηλώνοντας ότι ήμουν μέλος της Αλ-Κάιντα. Επρόκειτο για αποτέλεσμα εξαναγκασμού και βασανιστηρίων.

Πέρασα όλο τον προηγούμενο χρόνο στα κρατητήρια των ΗΠΑ στην Kandahar και στο Bagram, στο Αφγανιστάν, όπου μεταφέρθηκα μετά την απαγωγή μου από το σπίτι μου στο Islamabad, στο Πακιστάν από αμερικανικές δυνάμεις και υπό την απειλή όπλου, τόσο από δυνάμεις τις CIA όσο και της πακιστανικής υπηρεσίας πληροφοριών.

Μόλις έφτασα στην Kandahar με χτύπησαν και διέλυσαν τα ρούχα μου με μαχαίρια. Αμερικανοί στρατιώτες κάθισαν επάνω μου και έδεσαν τόσο σφιχτά με αλυσίδες τους γυμνούς καρπούς και τους αστραγάλους μου, που μου άφησαν σημάδια για μήνες. Έπειτα με έσυραν γυμνό, σε στάση προσευχής, με φωτογράφισαν, με ξύρισαν με τη βία, με γρονθοκόπησαν, με κλότσησαν, με έφτυσαν και με ανέκριναν. Μετά μου φόρεσαν μια φόρμα και με έβαλαν σε ένα κλουβί όπου αυτόματα όπλα με σημάδευαν μέρα και νύχτα. Το μόνο πράγμα που ήταν χειρότερο από αυτή τη διαδικασία ήταν να παρακολουθώ, ανίκανος, να επαναλαμβάνονται τα ίδια σε άλλους ανθρώπους.

Ήμουν σε αυτή την κατάσταση όταν με είδαν για πρώτη φορά οι Βρετανοί πράκτορες MI5,

με κουκούλα, αλυσοδεμένο και γονατιστό. Το θέαμα φάνηκε να τους έχουν προβληματίζει, αλλά δεν τους εμπόδισε να με ανακρίνουν για τα επόμενα τρία χρόνια.

Εβδομάδες αργότερα, στάλθηκα στο Bagram, όπου οι συνθήκες ακόμη πιο καταπιεστικές. Ως αγγλόφωνος, ανακρίθηκα από περισσότερες υπηρεσίες, στις οποίες συμπεριλαμβάνονταν και βρετανικές. Τον Μάιο του 2002, και ενώ βρισκόμουν στην απομόνωση, η CIA απείλησε ότι θα με στείλει στην Αίγυπτο ή στη Συρία αν δεν συνεργαστώ, όπως είχαν κάνει με έναν άνδρα που ονομάζεται Ibn al-Sheikh al-Libi . Μου είπαν ότι μίλησε λίγες μέρες μετά από την άφιξή στο Κάιρο.

Η CIA με είχε “καθλωμένο”, με τους αστραγάλους μου δεμένους στους καρπούς μου και με μια κουκούλα στο κεφάλι μου, πολλές φορές για μέρες. Η στέρηση ύπνου, η πρόκληση άγχους, οι ξυλοδαρμοί και οι δυνατοί θόρυβοι, ακολουθούσαν. Παραδόξως, η μόνη πραγματική ανάπαυλα ήταν οι οδυνηρές ανακρίσεις. Κατά τη διάρκεια κάποιων ανακρίσεων, μου έδειχναν φωτογραφίες των παιδιών μου που τις άρπαξαν από το σπίτι μου και ρωτούσαν που πιστεύω ότι είναι τώρα. Την ίδια στιγμή, άκουσα τα ουρλιαχτά μια γυναίκας από το διπλανό δωμάτιο. Η επιδράσεις ήταν καταστροφικές. Το FBI, το οποίο επίσης έλαβε μέρος στις ανακρίσεις, είπε ότι ήθελε να ομολογήσω οτιδήποτε.

Την επόμενη μέρα είδα τους πράκτορες τους FBI να φτάνουν στο Γκουαντάναμο. Είχαν ετοιμάσει ένα έγγραφο το οποίο ήθελαν να υπογράψω και με προειδοποίησαν ότι αν δεν το έκανα θα ακολουθούσε μια συνοπτική δίκη και μια εκτέλεση. Υπέγραψα ελπίζοντας ότι θα σταματήσουν τα βασανιστήρια και ότι, από τη στιγμή που θα πηγαίναμε στο δικαστήριο, θα μπορούσα να εκθέσω ότι πραγματικά είχε συμβεί σε εμένα. Τελικά αφέθηκα ελεύθερος το 2005, χωρίς απαγγελία κατηγορίας ή δίκη και από τότε έχω λάβει μέρος σε εκστρατείες κατά των βασανιστηρίων.

Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής του εκστρατείας ο Trump είπε ότι θα «γεμίσει» το Γκουαντάναμο με περισσότερους κρατούμενους και θα επαναφέρει τον εικονικό πνιγμό καθώς και «πολλά περισσότερα». Αυτή την εβδομάδα εξετάζει την επαναλειτουργία των μυστικών φυλακών της CIA το κλείσιμο των οποίων διέταξε ο προκάτοχός του. Είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς την άποψή του, λαμβάνοντας υπόψη ότι η χρήση βασανιστηρίων οδήγησε στον πόλεμο του Ιράκ, τον οποίο σήμερα, καταδικάζει.

Με την απειλή βασανιστηρίων, ο ίδιος ο al-Libi για τον οποίο μου μιλούσε η CIA έδωσε ψευδή κατάθεση σε ανακριτές των ΗΠΑ στην Αίγυπτο λέγοντας ότι η Αλ Κάιντα δούλευε με τον Σαντάμ Χουσεΐν για την απόκτηση χημικών όπλων. Το Ιράκ δεν είχε καμία παρουσία στην Αλ-Κάιντα. Αλλά μετά την εισβολή η αγριότητα εντάθηκε στις φυλακές των ΗΠΑ, όπως στο Abu Ghraib και στο στρατόπεδο Bucca και αποτέλεσε τη καύσιμη ύλη για την πυρκαγιά του ισλαμικού κράτους. Δεκαεπτά από τους κορυφαίους ηγέτες του είχαν βασανιστεί σε αυτές τις φυλακές. Τα βασανιστήρια δεν σώζουν ζωές, τις καταστρέφουν και δημιουργούν τέρατα. Ο Βρετανός δημοσιογράφος και νυν όμηρος του ISIS John Cantlie βίωσε τον εικονικό πνιγμό από τους απαγωγείς του, ενώ δήμιος "Jihadi John" φέρεται να εφάρμοσε εικονικό πνιγμό πριν κατατομίσει τον James Foley.

Παρά το γεγονός ότι ο Πρόεδρος George W Bush χρησιμοποιούσε τα βασανιστήρια με ιδιαίτερο ζήλο, ο ίδιος ποτέ δεν το παραδέχτηκε. Απλώς, προσέλαβε νομικούς συμβούλους ώστε να ερμηνεύσουν και να επαναφέρουν με άλλο όνομα τα βασανιστήρια. Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι, "ενισχυμένες τεχνικές ανάκρισης" δεν ισοδυναμούν με βασανιστήρια αν δεν

προκαλούν "ανεπάρκεια ζωτικών οργάνων ή θανάτου". Έτσι οι κρατούμενοι στο Γκουαντάναμο, όπως οι Abu Zubaydah και Khalid Sheikh Mohammed θα μπορούσαν να βιώνουν εικονικό πνιγμό χωρίς καμία συνέπεια για τη CIA.

Τώρα γνωρίζουμε καλύτερα από ό, τι το 2002, τι προκαλούν τα βασανιστήρια, τις καταστροφικές επιπτώσεις τους και τις ακούσιες συνέπειές τους. Εάν ο νέος ηγέτης του «ελεύθερου κόσμου» εξακολουθεί να υποστηρίζει αυτή τη βάρβαρη πρακτική, είναι στο χέρι του υπόλοιπου ελεύθερου κόσμου να καταστήσει σαφές ότι δεν έχει καμία πιθανότητα να την πραγματοποιήσει.

Πηγή: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2017/jan/27/guantanamo-donald-...>